A°. 1844. WOENSDAG DEN

N°. 149. 11den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 9 *December* 1844.

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie*, zijn verleend geworden:

1°. Aan den Slaaf *Joseph*, toebehoord hebbende aan de Weduwe JOSUA DE LA PARRA.

2°. Aan den Slaaf *Christiaan*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen W. F. BARBIEL.

3°. Aan de Slaven *Frederik* en *Henrij*, toebehoord hebbende aan J. F. EMPEL.

4°. Aan den Slaaf *Jan*, toebehoord hebbende aan S. SIMONS.

5°. Aan de Slavenkinderen *Adolf* en *Julius*, toebehoord hebbende aan S. A. SCHOTBORGH.

6°. Aan de Slaven *Georgtina*, *Elisabeth*, en Kinderen *Hendrik Johannes* en *Frederik Willem George*, gestaan hebbende onder Straatvoogdij van SARAATJE van VIEIRA.

[illegible] toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen J. N. ENKHUIJZEN.

8°. Aan de Slaven *Naatje* en *Susanna*, en kinderen *Joseph Grootveld* en *Saraatje*, de drie eersten toebehoord hebbende aan HAIM POLAK, en de laatste aan den Boedel van wijlen Ix. DE ABRAHAM BUENO DE MESQUITA.

9°. Aan de Slaven *Wilhelmina* en *Meintje*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen M. van A. H. JACOBS.

10°. Aan de Slavin *Cornelia*, afkomstig van AKABA van ANKLÉ.

11°. Aan de Slavin *Angelika*, toebehoord hebbende aan A. M. DE MONTEL, en dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. JOSEPH WIJNGAARDE.
2°. CHRISTIAAN VOLENDAM.
3°. FREDERIK THOMAS EMPEL.
HENRIJ MARCUS EMPEL.
4°. JOHANNES BERNARDUS VORDEN
5°. LAURENS ADOLF CRISSON.
JULIUS MARTIJN CRISSON.
6°. GEORGTINA GEERTRUIDA VIEIRA.
ELISABETH LOUISA ANTOINETTA VIEIRA.
HENDRIK JOHANNES VIEIRA.
FREDERIK WILLEM GEORGE VIEIRA.
7°. ALBERTUS WILHELMUS ENKHUIJZEN.
8°. ANNAATJE ELISABETH POLAK.
SUSANNA GERHARDINA POLAK.
JOSEPH GROOTVELD POLAK.
SARAATJE ANTOINETTA POLAK.
9°. WILHELMINA WIER.
MEINTJE WIER.
10°. JACOBA CORNELIA van ANKLÉ; en
11°. LOUISA ANGELIKA MONTEL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 10 *December* 1844.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal dd. 9e. dezer maand, No. 1468, is tot Substituut Exploicteur bij het Geregtshof, in plaats van wijlen L. NOIZEUX, benoemd: de Heer D. A. WESENHAGEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, *den* 10 *December* 1844.

(26587) Alzoo GERARD CECILIUS VAN MEERTEN, als in huwelijk hebbende JEANNE ADOLPHINA LOUISA NEPVEU en als zoodanig e x n a t u r a Voogd over zijne bij dezelve verwekte nog minderjarige Kinderen, met namen: GEERTRUIDA FRANÇOISE- HUIBERT ELIZA- ALBERTINA PETRONELLA- GERHARDINA CECILIA- en SOPHIA LOUISA VAN MEERTEN, mitsgaders HINRICH REMMERS GUMMELS, als in huwelijk hebbende DIONISSIA CATHARINA VAN MEERTEN, zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* hebben geadresseerd, met verzoek om de af- en overgifte der Nalatenschap van wijlen FRANÇOIS BEUDEKER, met de daartoe behoorende Plantaadje *Mijn Vermaak*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, en de Gronden *Osembo* [illegible], gelegen aan de *Para Kreek*.

Zoo worden de genen die vermeenen mogten, redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *veertien* dagen na dato dezes, zich deswegens bij gemotiveerde memorie aan het Collegie voormeld te adresseren; zullende na verloop van dien termijn, op die verzoeken worden beslist, als het Collegie zal vermeenen te behooren.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den* 10 *December* 1844.

(28550) Alzoo H. C. R. BOER zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* heeft geadresseerd, verzoekende de voorloopige uitbetaling zijner vordering tot laste van Plantaadje *Boxel* voor het ½ aandeel aankomende ANNA BODKIN gehuwd met PATRICK HAYNES, zoo wordt daarvan mits deze aankondiging gedaan ingevolge art. 4 der Publicatie van den 5den December 1843, G. B. No. 8.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(28548) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS bij opgemeld Departement, bij inschrijving verkoopen:

Twaalf vaten SUIKER;

van Plantaadje *Boxel* voor het ½ aandeel; aankomende P. HAYNES nom. ux.

De inschrijving - billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot Zaturdag den 14 dezer des voormiddags ten 10 ure.

En zal de Suiker na toewijzing, voor rekening en risico van den Kooper of de Koopers van Plantaadje moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 10 *December* 1844

De Secretaris bij het Collegie voornoemd.
F. C. COBLIJN.

(27735) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De SUIKER - PLANTAADJE *BENTS-HOPE* cum annexis; en

De KATOEN - PLANTAADJE *DE HERSTELLING* cum annexis, beiden gelegen aan de *Warapper Kreek*; aankomende JOHN BENT.

Paramaribo, den 9 *December* 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

De op den 9den dezer bij inschrijving verkochte 29 vaten Suiker, van Plantaadje *Kroonenburg*, a $8\frac{52}{100}$ cts.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den [illegible] Am. Brik Garnet, Kapt. H. Hodge, van Boston, hebbende 28 dagen reis.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 2 *October*.

De Iersche bladen zijn steeds vervuld met bijzonderheden over de zegevierende togten, die O'Connell thans in verschillende streken des lands doet.

Volgens de thans in het licht verschenen lijst der marine, telt deze 671 schepen van alle charters en diensten, en 172 vlagofficieren, 716 kapiteins, 50 op retraite, 834 commandeurs, 299 op retraite, 2586 luitenants. De schepen voeren van 1 tot 120 stukken, enz.

— De Britsche regering heeft het zoogenaamd Mosquito - koningrijk, op het vaste land van Amerika bezet. Deze streek is zeer vruchtbaar, en heeft eene haven, de Cheripui - lagoon, die een bijkans ongeloofelijk groot getal linieschepen kan bevatten. Buitendien maakt de haven van San Juan de Nicargua deel van dit grondgebied uit. Het bezit van deze aanzienlijke landstreek zal den Britten eene veilige wijkplaats en onderhoud voor hunne West - Indische vloten verschaffen. Ingeval van oorlog met de Ver. Staten, zal dit bezit grootelijks in het nadeel van genoemde Staten zijn. Het gewigt daarvan kan nog verhoogd worden door de voltooijing van het kanaal van Panama en de landengte van Darien.

Den 5den.

The Sun deelt nadere bijzonderheden mede betreffende, het vreeselijk ongeluk, hetwelk in de kolengroeve van Haswell heeft plaats gehad.

Deze mijn eene der aanzienlijkste, die in het graafschap van Durham bestaan, houdt 300 mannen en kinderen werkzaam, de uitgraving is verdeeld in twee groeven.

Uit het onderzoek blijkt, dat de ontploffing in de kleinste heeft plaats gehad; op het oogenblik van de ramp, bevonden zich daarin 99 arbeiders, van welke 95 zijn omgekomen. Het is een geluk dat de luchtstroom is gestuit geworden door verscheidene wagens, die met steenkolen geladen waren, want daardoor heeft het gas zich niet aan de tweede groeve kunnen mededeelen, in welke 200 mannen arbeidden, zoodat dan het ongeluk nog veel grooter zou geweest zijn. De vier werklieden, wier leven is behouden gebleven, bevonden zich achter de wagens; zij hebben de vlam op hen zien aannaderen, in den vorm van bliksemflitsen; zij verspreidde zich en doofde zich uit tegen de wagens, achter welke zij zich hadden verschanst. Het voor de wagens aangespannen paard werd neêrgeworpen en maakte een luchtsprong. De meesten der ongelukkigen, wier lijken gevonden is, waren volkomen onverminkt gebleven. Algemeen gelooft men, dat eene ligte wand-instorting de lamp zal beschadigd hebben. De daaruit opstijgende vlam is plotselijk in aanraking met het waterstofgas moeten komen. Van daar de ontploffing.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 *October*.

Onlangs is door een Rotterdamsch nieuwsblad gemeld, dat eene door een Fransch vaartuig te Batavia aangebragte lading wijn aldaar voor vervalscht was verklaard en in zee geworpen. Een dagblad van Bordeaux verklaart het onderstaande de eenige waarheid te zijn: »Het schip *le Grand Duquesne* heeft slechts 50 en geene 500 vaten wijn te Batavia aangebragt. Deze wijn is niet in zee geworpen; hij is in consumtie toegelaten en dus niet vervalscht geweest; dit was ook niet wel mogelijk, want de persoon voor wiens rekening de vaten werden ingeladen, was zelf bij de inscheping en proeving aan boord tegenwoordig."

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 5 *October*.

De *Allg. Preussische Ztg.*, behelst den volgenden brief uit Parijs van den 25sten September jl.:

Wij vinden in een Malteesch dagblad van den 6den dezer, een uitvoerig relaas der moeijelijkheden, welke tusschen prins Hendrik der Nederlanden en de regering van den bey van Tunis ontstaan zijn, en welker eigenlijke oorsprong en toedragt men uit de tot dus verre daarover verschenen berigten slechts zeer onvolledig heeft kunnen te weten komen.

Men herinnert zich, dat voor eenige maanden een Malteser, genaamd Paul Xuereb, met toestemming van den Britschen consul en onder de vergeefsche tegenwoordigheid der overige Europesche mogendheden, door de regtbanken des lands wegens moord ter dood veroordeeld, en werkelijk die straf aan hem voltrokken werd. Eenigen tijd voor de uitvoering van dit vonnis, kwamen de beide hoofdgetuigen, van Moorschen stam, die tegen Xuereb opgetreden waren, in den grootsten angst op het Britsche consulaat aan, om sir Thomas Reade te verwittigen, dat de Hollandsche consul hen had laten roepen en hen verscheidene honderde piasters aangeboden had, indien zij, ten gunste van Xuereb, hunne verklaringen veranderen wilden. Op hunne weigering om dezen voorslag aan te nemen — zoo zeiden verder de beide Mooren — had men zware bedreigingen tegen hen uitgesproken, waardoor zij dus bewogen werden, de bescherming van den Britschen consul in te roepen, van wien het reeds algemeen bekend was, dat hij bij de voorvermelde zaak, indien niet tegen Xuereb, dan toch tegen de overige consuls partij genomen had. Sir Thomas Reade liet de bescherming zoekende Mooren van zich gaan, met geruststellende verzekeringen, welke hij echter uitdrukkelijk onderwierp aan de voorwaarde, dat hun voor het geregt afgelegd getuigenis met de waarheid overeenstemmend wierd bevonden. Intusschen verspreidde zich het gerucht dezer zaak in Tunis, en dit gaf den Hollandschen consul aanleiding om aan den bey te schrijven, dat hij niet slechts geene poging gedaan had om de bewuste getuigen om te koopen, maar zelfs, dat hij met hen in geene de minste aanraking gekomen was. De bey antwoordde daarop, mondeling, dat het den consul vrijstond, de gezegde Mooren in zijne, des bey's, tegenwoordigheid voor het verspreide gerucht tot rekenschap te roepen, en te bewijzen, dat hij door hen was belasterd geworden. Nog geruimen tijd werd over deze aangelegenheid heen en weer onderhandeld, tot zij eindelijk, zonder tot eene oplossing te komen, insluimerde en in vergetelheid geraakte. Iedereen geloofde, dat de geheele twist afgedaan was, toen dezelve plotselijk door prins Hendrik der Nederlanden weer opgenomen werd. Nadat de prins den bey bezocht had en weder aan boord van zijn schip teruggekeerd was, zond hij op het onverwachts eene nota aan de regering van Tunis, in welke hij verlangde, »dat de lasteraar van den Hollandschen consul zouden gestraft worden," terwijl hij er bijvoegde; dat hij zich in geval van weigering zoude genoodzaakt zien, de geschenken terug te zenden, welke hij van Z. H. aangenomen had. De bey deed hierop antwoorden, dat de godsdienst en de wetten des lands het hem onmogelijk maakten, iemand zonder bewijs van schuld te straffen; dat hij echter nog als altijd bereid was, den Hollandschen consul alle middelen aan de hand te geven, om te bewijzen, dat hij door de bewuste lieden inderdaad gelasterd was. De bey vernieuwde tevens zijn reeds vroeger gedaan voorstel, dat de Hollandsche consul de beide Mooren in zijne tegenwoordigheid in verhoor zoude nemen. Op deze aanbieding werd geantwoord, dat het met de waardigheid des consuls niet bestaanbaar was, het door hem tegen de beschuldigden aan te leggen verhoor door den bey persoonlijk te laten controleren. Het gerucht van deze nieuwe onderhandelingen kwam spoedig den beiden hoofdbetrokkenen ter oore, en deze vlugtten nu andermaal in het paleis van den Britschen consul, om diens bijstand in te roepen, die hun dan ook met volle verzekering werd toegezegd. Intusschen veranderde de Hollandsche consul zijn eerstgenomen besluit, en verklaarde hij zich bereid, de beide Mooren in tegenwoordigheid van den bey te verhooren. Op de daartoe gedane indaging verschenen ook deze lieden, maar zij waren vergezeld door den Engelschen vice-consul, den kanselier en den tolk van het Britsche consulaat. De Britsche vice-consul verklaarde, dat zijne tegenwoordigheid geen ander doel had, dan het uitoefenen van intimidatie of pijnbank tegen de aangeklaagden te beletten; dat hij overigens het onderzoek in geen punt zocht te beperken, maar veeleer geneigd was, hetzelve in alle opzigten te bevorderen, in de onderstelling, dat de geheele handeling openbaar zoude plaats grijpen. Men mogt aannemen, dat de Hollandsche consul geene tegenwerping tegen deze vordering zoude maken, te meer daar hij zelf bij verscheidene gelegenheden er streng op gestaan had, dat inboorlingen, die onder de Hollandsche vlag toevlugt gezocht hadden, alleen in begeleiding van een' consulairen beambte voor de landsgeregten verschijnen zouden. Des niet te min weigerde de Hollandsche consul, de Britten het verhoor te laten bijwonen, en de geheele zamenkomst eindigde zonder gevolg. Den daarop volgenden dag waren de Hollandsche en Fransche consuls bij prins Hendrik op diens admiraalschip ten eten, en het schijnt, dat bij deze gelegenheid een schrijven aan den bey ontworpen werd, waarin de prins den bey, niet in ambtelijken vorm, maar vriendschappelijkerwijze verzocht den Hollandschen consul in staat te stellen, het verhoor der mooren zonder tegenwoordigheid van een medelid des Britschen consulaats te bewerkstelligen. De bey rigtte inderdaad aan sir Thomas Reade eene uitnoodiging in dezen zin; deze echter bleef bij zijne weigering, terwijl hij zich daarop beriep, dat de pligt zijns ambts hem verbood, twee lieden in den nood te laten, die de Britsche bescherming hadden ingeroepen. Zoo was de stand der zaak, toen den 11den der vorige maand, de Fransche admiraal Parceval Deschenes met vier linieschepen van uit Toulon voor Tunis ten anker kwam. Terstond na de aankomst dezer vloot, ging prins Henderk, met teruglating eener brik en zonder beslechting van het aanbangige geschilpunt, onder zeil.

Dit verhaal schijnt nu wel niet vrij te zijn van zekere partijdigheid voor Engeland doch ziet men daaruit zeer duidelijk, dat niet zoo zeer tusschen Nederland en Tunis, maar veeleer tusschen de Nederlandsche en Engelsche agenten in die stad, het eigenlijke misverstand gelegen is.

ADVERTISSEMENTEN.

(26498) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag e. k. verkoopen:

PROVISIEN, *STUKGOEDEREN*, PLANKEN en extra *PASGANGERS*.

J. W. KEMPFF Wz.

gearriveerd zijnde met het Schip *Anna en Maria*, Kapt D. STEENVELD, biedt te Koop aan, de navolgende GOEDEREN, als:

Versche PROVISIEN: Boter, Kaas Hammen, Spek, Worst en Saucijsen, Rolpens, Zoutvleesch, kasseer dito, Saucijsjes de Bologne, Ossetongen en gerookt Vleesch, diverse Vleesch in blik, gerookte Zalm in dito, nieuwe Haring, Anchovisch gebeukte Leng- en Stokvisch, Aardappelen en Uijen, Bloemkool, Zuurkool, Komkommers in oxhoofden, Augurkjes in stoopen, diverse Kruidenierswaren en Specerijen, Banket en Suikergoed O. I. Gember joosjes, hijsant en zwarte Thee, Roode en Maderawijn. Jenever, Conjac en witte Brandewijn en Likeur Princesse Bier in halve tonnen en in manden à 25 kruiken, Minneraalwater in dito, lijn, raap en patent Olie en Azijn in pullen, Loodwit, compositie Waskaarsen, Tabak, Sigaren en Pijpen, enz. — Manufacturen: diverse Calico's, Mouselines, Orleans, wit Katoen, Shirting, Cambricx, gebloemde en gecouleurde Neteldoeken, *Dames zijden Omslagdoeken* en Shawls, diverse gecouleurde zijden Doekjes en Tabilliers, Heeren zijden Dassen, Slips en Cravats, Dames zijden en kanten Tule Hoeden, Dames en Meisjes Spatrie dito, wit, bl. en gestreept Osnabrugs Linnen, fijn Bielefelds en Huismans dito, br. en smalle Vrieschbonten, geruite en gestreepte Poolbonten en garen Boekjesstreep, Siamoisen, Meubelbont, Stoelemat, Salempoeris en Lemeniassen, diverse soorten van witte en gec. Doeken, Mans vilten en zijden Hoeden, Jongens dito, en Italiaansche Stroohoeden en Petten, Mans, Vrouwen en Kinderen Kousen en Schoenen, Garen, Lint en Naaikatoen, Galanterien, Parfumerien, Kramerijen, fijn verlakt werk, echte Turksche Rozenolie, fijn Glas- Porselein- en Aardewerk Koper en Blikwerk en diverse GOEDEREN meer. (27723)

Paramaribo, den 7 December 1844.

WOONPLAATS: in de *Keizer Straat*, over den WelEd Heer L. D. J. VAN BOMMEL.

B. H. KLOSTERMAN

heeft ontvangen per het Schip *Anna en Maria* Kapitein D. STEENVELD:

BOTER, KAAS, HAMMEN, SAUCIJSJES en WORST, ROOK en PEKELSPEK, diverse STUKGOEDEREN en NEURENBURGER KRAMERIJEN, enz. (27721)

D. ALBERGA

(27722) heeft ontvangen per het Schip *Anna en Maria*, Kapt D. STEENVELD en biedt tot *civile* prijzen *à Contant* te Koop aan:

DIVERSE MANUFACTUREN, waaronder ⅞ Pool- en Vriesch Bont; — alsmede diverse andere GOEDEREN.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.